

SCENA *și* ECRANUL

La
Teatrul National
„I. Caragiale”
**Blestematele
Santome**

Apariție cutremurătoare în 3
acte de Eduardo de Filippo

Simona Bondoc — Marla și Ion Iancovescu — Pasquale Lojacono — și

Ion Iancovescu — Pasquale Lojacono — și Gr. Vasiliu Birlic — Portarul Rafele.

COPERTA I: IOANA BULCĂ - DIACONESCU (ANA) și CONSTANTIN CODREANU (GHIȚĂ) în NOUL FILM ROMÎNESC „MOARA CU NOROC”.

FURTUANA

Feerie în 5 acte de W. Shakespeare.

Anul 1610. Amatorii de știri și fapte senzaționale din Londra trăiau zile memorabile. O știre sosită tocmai din îndepărtatele ținuturi ale Virginiei iscase vîlvă și curiozitate, ba mai mult, determinase o serie de oameni, meșteri în ale scrisului, să publice relații care exaltau imaginația cetățeanului simplu, vorbindu-i despre un naufragiu cumplit, insule misterioase și miracole nemaîntîlnite încă în istoria navigației.

Ce se întîmplase de fapt?

Cu un an înainte — în vara anului 1609 — o flotă numeroasă părăsise Anglia, sub comanda lui Sir George Somers, îndreptîndu-se spre Virginia. În largul oceanului, în preajma Indiilor Vestice, flota fu surprinsă de o puternică furtună, care avarie vasele și puse în primejdie viața a sute și sute de navigatori. Dar soarta cea mai cumplită o avu chiar vasul amiral „Sea-Venture“ (Aventură pe mare), care fu tîrît de furtună spre coastele insulelor — pe atunci încă necunoscute — Bermude.

Și vreme de aproape un an, nimeni nu a mai putut afla nimic despre cei dispăruți.

Între timp, navigatorii de pe vasul amiral — socotiți de multă vreme pierduți — trăiau undeva, pe una din insulele arhipelagului Bermude, risipite în largul Ocea-

nului, peripeții de neuitat. Între altele, încercînd o ultimă posibilitate de a se salva, ei se îmbarcară pe două bărci, cioplite grosolan în stejar, și porniră pe ape la întîmplare. Spre uimirea tuturor, încercarea aceasta disperată izbuti, și curînd ei debarcară te-

W. SHAKESPEARE

feri, chiar în Virginia, acolo unde inițial trebuiau să ajungă.

E lesne de înțeles ce vîlvă a stîrnit această nemaipomenită întîmplare în rîndurile unor oameni atît de pasionați pentru navigație cum erau englezii epocii respective. Condeie celebre ca cele ale

ION MANOLESCU

EVA PATRAȘCANU CONST. BĂRBULESCU

lui Jourdain și Gats porniră să facă cunoscute londonezilor episoadele acestei epopei demne de legendă, înflorind și îmbogățind peripețiile norocoșilor navigatori.

Și este și mai lesne de înțeles de ce interes s-au bucurat aceste relatări, dacă William Shakespeare însuși — care în acel an se retrăsese la Stratford, cu gândul de a renunța la viața publică — le-a folosit într-una din ultimele și cele mai vestite lucrări dramatice ale sale, feeria „Furtuna“.

Dar, dacă întâmplarea pomenită lămurește sursa din care Shakespeare a împrumutat o seamă din detaliile acțiunii, faptul acesta nu umbrește cu nimic umanitatea acestei lucrări de maturitate a marelui dramaturg. Dintr-un simplu fapt divers, ea a devenit o feerie fermecătoare, în care bogăția, diversitatea acțiunii, forța pasiunilor se împletesc cu efecte magice și supranaturale, care exaltă fantezia spectatorului și capacitatea acestuia de a valorifica un text plin de aluzii și de subtilități.

Povestea bătrînului mag Prospero, duce al Milanului, ar putea

umple pagini, după cum ar putea fi cuprinsă în câteva rînduri. Este povestea simplă, emoționantă a unui om studios, luminat, generos, care cade victimă uneltirilor mîrșave. Scăpat de la moarte numai datorită omeniei și cinstei bătrînului consilier Gonzalo, Prospero debarcă pe o insulă necunoscută împreună cu fiica sa, Miranda. Profundele sale cunoștințe despre natură îl fac să devină aici nu numai stăpînul insulei și a bogățiilor ei, dar și al spiritelor supranaturale care o locuiesc.

Ani în șir, Prospero și Miranda vor locui pe insula necunoscută, bucurîndu-se de libertate, de tihnă. Dar iată că în clipa cînd se așteptau mai puțin la vești din țara care-i alungase, în largul mării apar corăbii, venind chiar de la Milan. Aflînd că pe aceste corăbii se află tocmai fratele său Antonio, uzurpatorul, împreună cu regele Neapolului, Alonso, Prospero izbutește, cu ajutorul spiritului Ariel, să provoace o furtună, care împinge corăbiile către țărnul insulei.

Din această clipă încep acele

MARCEL ANGHELESCU ILEANA IORDACHE ION IANCOVESCU

peripeții, care vor avea ca urmare demascarea necruțătoare a lui Antonio și întoarcerea lui Prospero și a fiicei sale în ducatul Milanului.

Dacă, aparent, peripețiile și acțiunea „Furtunei” dau impresia unei spumoase și dantelate împletiri de situații comice, în esență ele nu fac decât să exprime — cu mijloace dramatice, atingând un adevărat apogeu — viziunea grandioasă a poetului despre lume: încrederea sa puternică, neștirbită în izbînda gândirii umane care călăuzește forțele progresului social. Comentînd această piesă de maturitate a lui Shakespeare, criticii sovietici au subliniat adeseori faptul că puterea aparent magică a lui Prospero reprezintă de fapt credința în victoria celor mai înalte preocupări și însușiri omenești asupra instinctelor primare, retrograde. Mai mult, ea consacră capacitatea spiritului și inteligenței umane de a triumfa asupra forțelor naturii, de a le supune și domina.

Pe aceeași linie a viziunii unei lumi mai bune și mai frumoase

decît cea a trecutului se situează crearea personajelor Miranda și Ferdinand. Insuflețiți de dragoste, generoși, luminați, cei doi tineri sînt anume parcă creați pentru a întemeia o societate omenească nouă, plină de aspirații către moralitate și fericire.

Reprezentarea feeriei „Furtuna” de către primul teatru al țării — Teatrul Național „I. L. Caragiale” — prilejuiește spectatorilor capitalei o nouă întîlnire cu acest inegalat dramaturg al tuturor timpurilor, căruia Eminescu îi adresa cîndva aceste versuri înflăcărâte:

„Ca Dumnezeu te-arăți în mii de fețe
Și-nveți ce-un ev nu poate să te-nvețe.

Tu mi-ai deschis a ochilor lumină,
M-ai învățat ca lumea s-o citesc”.

Teatrul Național
„I. L. Caragiale”

Beate Fredanov (Eliza), Tantzi Cocea (Ruxandra) și Nicolae Mavrodin (Radu).

Tantzi Cocea în rolul Ruxandra

Domnișoara Macri cea mică (Leny Caler)

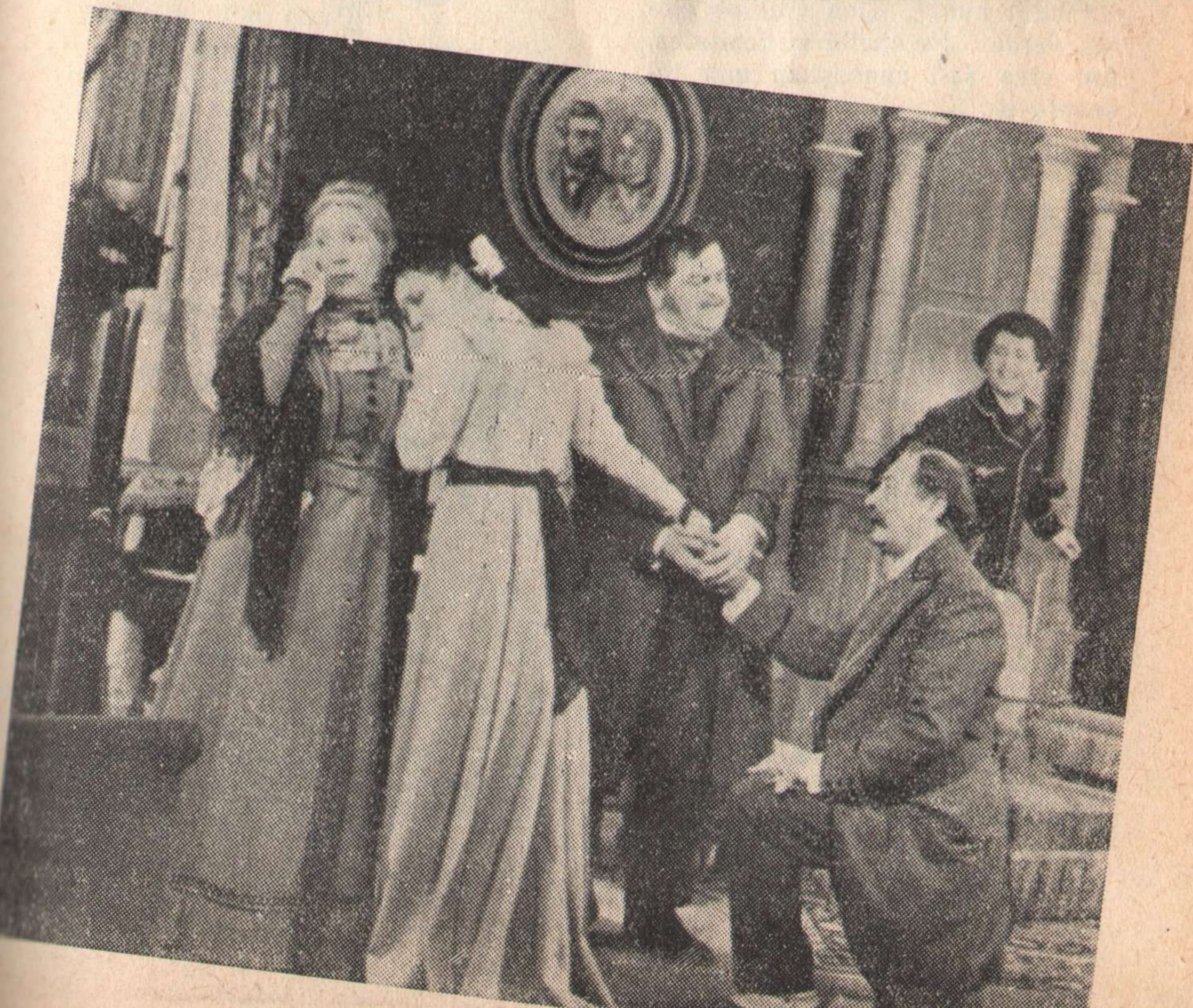
Teatrul Municipal

TREI generații

Piesă în 3 acte
de Lucia Demetrius

Fory Etterlé în rolul Chiril →

Marietta Rareș (Sultana), Tantzi
Cocca (Ruxandra), Ștefan Cio-
botărașu (Ioniță) Fory Etterlé
(Chiril) și Benedict Dabița
(Ilie).

DON GILL DE CIORAP VERDE

Comedie în 3 acte
de Tirso de Molina

Ciudat nume... Don Gill de cio-
rap verde... Ne incită curiozitatea.
Am vrea să-l cunoaștem mai în-
deaproape.

Dar poate că mai întâi ar tre-
bui să-i cunoaștem „familia“, căci
așa se cuvine. Adică în cazul de
față pe „tatăl“ cavalerului, adi-
că pe Tirso de Molina. Să vă
destăinuim un secret, — secret
care s-a descoperit chiar în se-
colul XIX. Dramaturgul, poetul
Tirso de Molina și părintele Ga-
briel Tellez din ordinul Morei,
sînt una și aceeași persoană. Du-
pă cum probabil ați ghicit și
dumneavoastră, mai ales ținînd
seama de numele „copilului“ (Don
Gill) acest preot-dramaturg era
spaniol. S-a născut în 1571 la
Madrid, deci a fost contemporan
cu Lope de Vega. Tirso de Molina
a lăsat posterității un număr mult
mai mic de piese de teatru (a-
proximativ vre-o 300) în compa-
rație cu marele lui contemporan,

care a scris peste 2.000 — dar
strălucirea stilului, limba bogată,
originalitatea personajelor, mai
ales a celor feminine, situațiile
atît de neprevăzute, dar mai cu
seamă umorul autentic, pe care
îl găsim în opera lui, i-au adus
prețuirea de-a lungul veacurilor,
pîna în zilele noastre.

Dar Tirso de Molina n-a fost
numai un „poet comic“ titlu care
i s-a dat în decursul vieții sale;
a fost un creator care a știut
să pătrundă adevărul epocii, a
societății în care a trăit. Perso-
najele lui strălucitoare și nobile.

nu-și apăra atît de mult onoarea și dreptatea, cît mai ales averea și dorința lor de parvenire cu orice preț.

Don Gill eroul nostru, cavalerul nostru, nu-și apăra nici onoarea, nici virtutea. Iși apăra — ei da, își apăra: *Dragostea*. L-a părăsit desigur iubita lui, veți spune dumneavoastră. Da, l-a părăsit... iubitul... Ei. Știu, nu mai înțelegeți nimic.

Nu ne miră, chiar și bietul Caramanchel servitorul lui... adică al ei... se întrebă disperat, la un moment dat, dacă e bărbat, femeie, sau poate chiar nălucă!...

Ceea ce e și mai grav e că pînă la urmă săracul Caramanchel nu mai știe cîți Don Gill sînt, fiindcă în fața ochilor săi îngroziți se perindă patru, și culmea — toți sînt cu „ciorap verde“!

Totuși unul e cel adevărat, stăpînul lui, dar care?

Mult mai de compătimit sînt însă frumoasele. Dona Ines și Dona Clara, care îl iubesc cu disperare pe „adevăratul“ don Gill.

Dar Don Gill, el oare pe cine iubește? Nu veți ghici. E foarte simplu și totuși cît de complicat: pe Don Gill! — care de fapt nu e Don Gill ci Don Martin. Și acest don Martin zis și Don Gill a părăsit-o pe fermecătoarea Dona Juana — și de aici au început toate încurcăturile și tragice și comice.

Dece a părăsit-o, cînd Dona Juana era fermecătoare, și se iubeau?

Răspunsul ni-l dă chiar don Martin. „Toate nenorocirile care s-au întîmplat sînt numai roadele nețărmeritei dorinți de bani și putere, ale tatălui meu“.

Ați înțeles desigur, Dona Juana era săracă și Dona Ines bogată...

Dar Dona Juana după ce a fost părăsită de iubitul ei, nu s-a dus la mănăstire, cum se cuvenea în acele timpuri, și cum a crezut că altfel și Don Martin, ci — cu îndrăzneală, inteligență și nebănuită inventivitate — a venit la Madrid, ca să-și recucerească bărbatul, dragostea!

Dacă a reușit sau nu, Dona Juana, sau Don Gill de ciorap verde, aceasta veți vedea în curînd pe scena Teatrului Municipal, în regia lui Mihai Paxino.

Schițe de costume:
Mircea Marosin

Ulița FERICIRII

piesă în 4 acte (9 tablouri) de I. Prințev

Zilele furtunoase, pline de glorie ale revoluției, zile în care cei mai buni fii ai Rusiei porneau să apere cu arma în mână puterea sovietică împotriva intervențiștilor și a gărzilor albe. Zile în care, în spatele frontului, bătălia pentru victoria revoluției era tot atât de aprigă, tot atât de înflăcărată.

Și aici, pe străduța aceasta dintr-o mahala a Petrogradului se vădesc semnele acestei lupte. Ea poartă un nume frumos: „Ulița fericirii“. Dar, de la un capăt la altul, e locuită de oameni sărmani, nevoiași, muncitori în fabricile și uzinele orașului. Oameni care, în ciuda restricțiilor și a

lipsurilor împărțind frățeste rația de pâine neîndestulătoare, s-au angajat cu tot sufletul în marea luptă pentru revoluție. Dintr-una din căsuțele modeste, sărăcăcioase ale acestei uliți vin eroii cu care ne vom întâlni în piesa lui Prințev: Zaicenco, comunistul plin de hotărâre și pasiune; Kolivanov, viteazul comsolist; Barabas, tânărul veșnic pus pe harță, dar plin de înflăcărare și devotament pentru cauza revoluției, îndărătnicul dar curajosul țaran, Feodor Rudii, visătorul Cijik, blînda și iubitoarea Glașa, Kuzma, cel care dorește să devină mecanic cu orice preț.

Suzana Holban și Ion Miinea

Aurel Cloranu, Tatiana Popa, Jeana Gorea și Alexandru Lungu

Dorința înflăcărată de a munci și de a ajuta frontul îi va purta pe toți acești eroi departe de „Ulița fericirii“, aruncându-i în vîltoarea Petrogradului. La chemarea partidului, ei pornesc la acțiune pentru înființarea Uniunii Tineretului Muncitor. În același timp, încep munca într-una din uzinele orașului, care lucrează pentru aprovizionarea cu blindate a frontului.

Dar la Petrograd — ca și aiurea — dușmanul continuă să lovească din umbră revoluția. Rețelele organizațiilor contrarevoluționare duc sus, foarte sus, pînă la sovietul orășenesc, unde s-a strecurat trădătorul Zabloțki. Acțiunile acestuia — inițiate de spionii puterilor intervenționiste — tind pe de o parte la dezorganizarea producției pentru front, pe de altă parte la scindarea mișcării tineretului muncitor.

Un fost student, Stulțov, este folosit pentru momirea tineretului și îndepărtarea lui de la adevăratele sale îndatoriri și interese. Mai mult, casa acestuia folosește bandei de dușmani ca loc de întâlnire și depozit de armament. Aici, facem cunoștință și cu Pavlov, sabotorul care a căpătat sarcina de a pătrunde în atelierul

mecanic unde lucrează cei de pe „Ulița fericirii“. Odată cu Pavlov, în atelier pătrunde și dezorganizarea muncii, sabotarea sistematică a producției pentru front. Tînărul și inimosul Cijik este prima victimă a acestui dușman înverșunat și înrăit. Asasinarea lui este o dureroasă lovitură pentru prietenii și tovarășii săi. În curînd însă, banda dușmanilor, în frunte cu Zabloțki, este prinsă datorită lui Feodor și Kuzma. Iar tinerii de pe „Ulița fericirii“ vor porni spre front pentru a apăra Petrogradul de înaintarea trupelor albe și pentru a apăra astfel dreptul la fericire al tineretului sovietic.

Piesa lui I. Prințev, — a cărei ecranizare rulează tocmai în cinematografele din capitală — adaugă o nouă și glorioasă pagină la marea carte a literaturii despre Revoluția din Octombrie. Eroii ei îmbogățesc galeria chipurilor de luptători din dramaturgia sovietică, cu figurile unor tineri neînfricați, plini de devotament și încredere în cauza măreață a poporului sovietic, în cauza revoluției.

Studioul actorului de film
„C. Nottara“

IMPĂRĂȚIA OGLINZILOR STRÎMBE

Piesă în 3 acte (8 tablouri) de V. Gubarev și V. Uspenski.

Ce-ați zice dacă întrebând pe cineva: „Vă rog, unde are loc repetiția?” v-ar răspunde:

— Ep ănecs.

Ei bine, nouă așa ni s-a răspuns. Străbăteam unul din culoarele Teatrului Tineretului, în căutarea colectivului care repetă noua piesă pentru copii și tineret, „Impărăția oglinzilor strîmbe” — de V. Gubarev și V. Uspensky, și vă închipuiți că răspunsul acesta nu ne-a dumirit prea mult. Așa că am insistat:

— Sinteți sigură?

— Rugised, ed oloca niv!

Cred că graba noastră de a ne depărta a fost atît de... spontană, încît e greu de spus cum și pe unde am ajuns totuși în sală. Gîfîind, ne-am oprit în fața celor doi regizori ai spectacolului A. Ciprian și G. Marcovici cărora le-am istorisit întreaga pățanie. Spre uimirea noastră însă, nu păreau de loc impresionați.

— V-ați întîlnit cu Olea ,s-a lămurit rapid G. Marcovici. Mai bine zis cu Aelo! a intervenit A. Ciprian.

— Cum vine asta „mai bine zis”?

— Păi, e tot una!

Și pe semne pe fețele noastre nedumerirea era atît de mare încît cei doi regizori ne-au invitat cu un singur gest:

— Priviți! — și ne-au arătat scena.

Am privit. Am văzut-o de îndată pe Olea. Dar cînd Olea s-a așezat în fața oglinzii am văzut-o și pe Aelo. Vedeți ce simplu e? (Citiți și răspunsurile primite de noi tot în acest fel și o să înțelegeți).

Teatrul Tinerețului

Să nu credeți însă că Olea noastră stă în fața oglinzii, doar așa de dragul de a face tot felul de șotii, răsturnînd cuvintele. Ea o așteaptă pe Aelo, imaginea ei din oglindă — pentru ca împreună să pornească într-o călătorie care le va duce într-o țară de basm: „Impărăția oglinzilor strîmbe“. O țară în care un împărat hapsîn și doi sfetnici din cale-afară de răi și neomenoși domnesc și huzuresc cu ajutorul oglinzilor care-i înșeală, pe oameni. Sărăcia cea mai lucie, pare bogăție și îndestulare, privită în aceste oglinzi. În apele lor înșelătoare, chipurile supte ale oamenilor flămînzi apar rotofeie și frumoase, zdrențele par hlamide, cocioabele par adevărate palate...

De oglinzi drepte n-au nevoie cîrmuitorii acestei țări. Iar dacă vre-unul din supușii umili ai împăratului se-ncumetă să meșterească o astfel de oglindă, pedeapsa cea mai cumplită îl așteaptă în Turnul Morții.

Prin cîte peripeții trec Olea și Aelo în această țară! La fiecare pas primejdiile le pîndesc, la fiecare colț sînt cît pe aci să cadă în mîinile oștenilor împăratului. Și, urmărindu-le cu atenție, ne dumirim iute că de vină pentru acestea toate, pare să fie numai Aelo și deci... da, da! chiar Olea: e vorbăreață, comodă, nu se grăbește să sară în ajutorul cuiva, e lacomă și lipsită de respect pentru cei mai bătrîni. Și dacă acasă toate aceste cusururi i se par neînsemnate, aici — în țara „oglinzilor strîmbe“ — în împrejurări grele, ele îi pun nenumărate piedici în drum.

Pîna la urmă însă... vedeți, Aelo ne face semn din oglindă să ne oprim aici, să nu vă spunem ce se va întîmpla mai departe.

— Dece, Aelo? o întrebăm noi.

— El mecaf o ăzirprus! ne răspundea ea și zîmbește șireată.

Ați înțeles ce-a vrut să spună, nu-i așa?

(„Le facem o surpriză!“).

Studioul actorului de film

„C. Nottara“

CAUȚIUNEA

Plesă în 3 acte de Hans Lucke

*Eugenia Bădulescu (D-na
Deshilds) și Titus Lapteș
(Steve Deshilds).*

*Eugenia Bădulescu (D-na
Deshilds) și Chiril Eco-
nomu (Mr. Adamo).*

Colea Răutu (Ion Sorcovă), Mircea Cruceanu (Luca) și Ileana Codarcea (Nastasia).

Teatrul Muncitoresc

C. F. R.

Domnișoara
NASTASIA

Comedie tragică în 3 acte
de G. M. Zamfirescu

Marga Anghelescu
(Nastasia)

Nicola Filacuridi — Pinkerton și
Kaoru Yachigusa — Cio-Cio-San

CIO-CIO SAN

Duioasa și dureroasa poveste de dragoste a micuței japoneze Cio-Cio-San cu locotenentul de marină Pinkerton este — datorită minunatei opere a compozitorului italian Giacomo Puccini — destul de cunoscută spectatorilor din țara noastră.

Iată de ce filmul „Cio-Cio-San” — o producție a studiourilor cinematografixe italo-japoneze, — care e de fapt transpunerea pe ecran a valoroasei opere, stârnește deopotrivă interesul și prețuirea atât a iubitorilor de film cât și a melomanilor.

Filmul acesta, care va rula în curând pe ecranele Capitalei, a fost realizat sub conducerea popularului regizor italian Carmine Gallone, cu concursul soliștilor, al orchestrei și al corului operei din Roma. De asemenea, și-a mai dat concursul și celebrul balet japonez „Takarazuka”.

Mi-e SETE

Spania anului 1936. Pe dinaintea ochilor noștri se perindă evenimentele zguduitoare care au alcătuit una din paginile cele mai dureroase din istoria zbuciumatului popor spaniol.

Soarele fierbinte de vară își revarsă necruțător șuvoaiele de flăcări pe ogoarele uscate, fărămițate, și pustiite ale milioanele de țărani exploatați. Stăpînii holdelor, ai uneltelor, ai apei, sînt moșierii, „granzii” nepăsători în fața suferințelor plugarilor în zdrențe, înfometați și chinuți. Printre aceștia îl întîlnim și pe tînărul Pablo care

nu mai poate îndura mizeria și oprimarea.

În acest timp Don Machado, proprietarul hambarelor și al stăvilarelor de apă huzurește în conacul său, punînd la cale nesfîrșite ospete. Ajuns în pragul disperării, Pablo se hotărăște să salveze ogoarele amenințate de secetă înlăturînd stăvilarele lui Don Machado și dînd drumul apelor.

Ne aflăm în anul cînd Frontul Popular repurtează o însemnată victorie în alegeri. Guvernul popular spaniol hotărăște democratizarea țării, desființarea monopolului apei de către „granzi”.

Dar moșierii mai au încă în mîna pămînturile și apa țării. Ajutați de fasciști, de toți dușmanii democrației, ai libertății și fericirii popoarelor ei pornesc războiul împotriva orînduirii democratice spaniole, împotriva poporului muncitor. Pe fondul acestor întîmplări continuă să se desfășoare povestea lui Pablo, a tovarășilor lui de luptă și idealuri, a iubitei lui, Magdalena, ucisă în focul războiului civil. Pablo nu învinge. El înțelege însă că va veni o zi cînd milioanele de Pablo vor schimba nedreapta și sîngeroasa orînduire și vor clădi o Spanie liberă și fericită.

Noua producție a studiourilor cinematografice jugoslave zugrăvește un fragment din lupta partizanilor jugoslavi, împotriva cotropitorilor hitleriști, pentru dezrobirea țării.

Sîntem în zorii zilei de 18 noiembrie 1941, în plin război. În clipa în care Staminei, o vitează partizană, i se încredințează misiunea de a-l găsi pe Milan luptătorul rănit, ascuns undeva într-unul din orașele Jugoslaviei, se anunță oficial că întreaga circulație este suspendată.

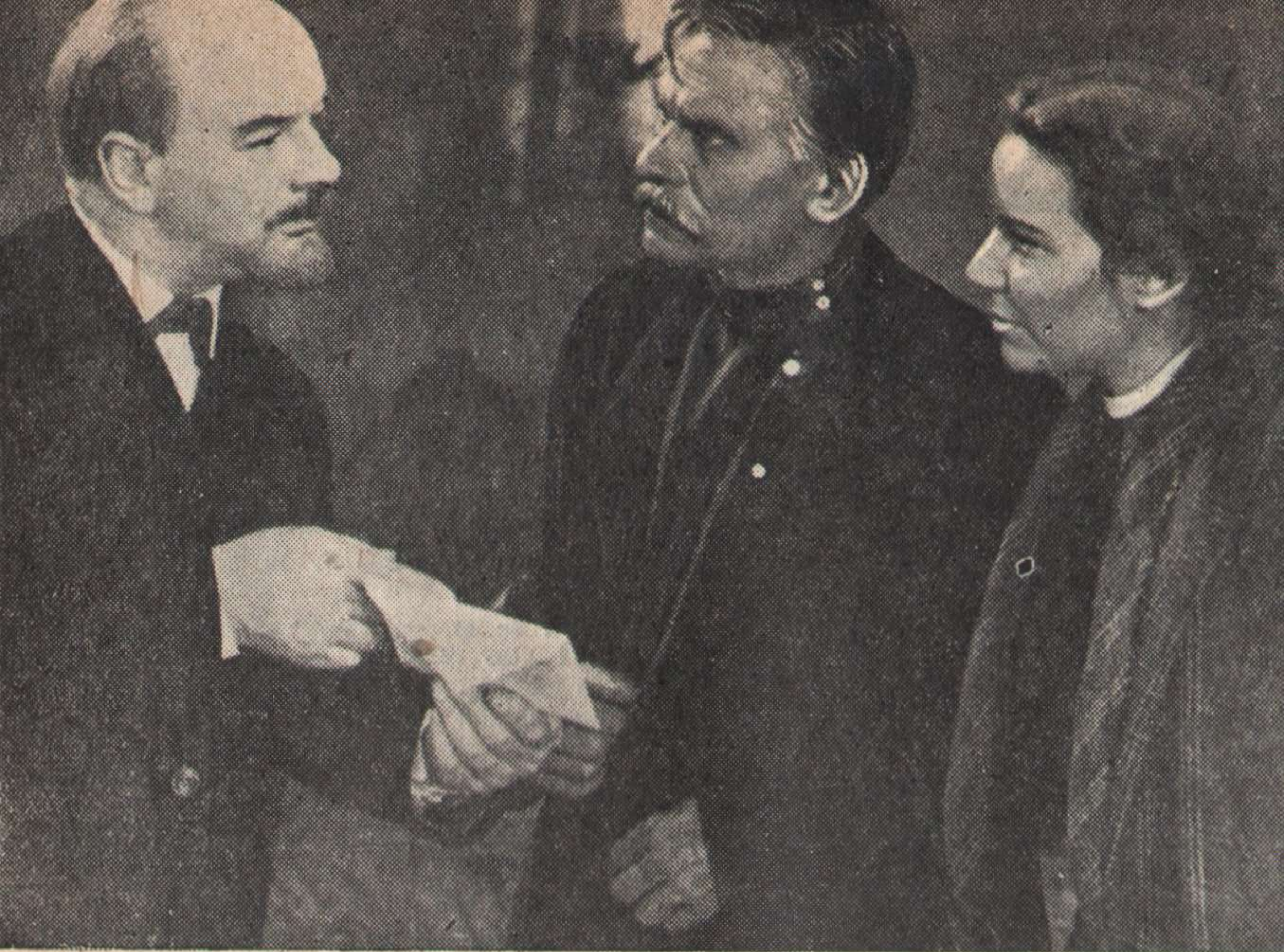
Staminei i se atrage atenția că sarcina pe care și-o asumă este din cele mai periculoase. E posibil — i se spune — ca împotriva ei să se fi lansat un mandat de arestare, să i se fi alifșat fotografia pe străzile orașelor, să fie urmărită, prinsă, torturată și condamnată. La fiecare pas o pîndește moartea... Totuși, Milan trebuie găsit, îngrijit, însănătoșit, pentru ca apoi să treacă pe teritoriul liber,

Urmărind acțiunea filmului, trecem împreună cu Stamina prin numeroase și emoționante peripeții.

De aci mai departe, dragi spectatori, vă lășăm să urmăriți singuri lupta grea și plină de sacrificii pe care o desfășoară curajoasa partizană.

„Mi-e sete“ este un film dramatic, realizat în studiourile germane „Defa“ din Berlin de către cunoscutul regizor Karl Paryla.

PROLOGUL

Duminica sîngeroasă — 9 ianuarie 1905, zi tragică, zi de doliu, cînd în piața Palatului de Iarnă al țarului au fost împușcați fără milă muncitorii ruși încolonați, veniți în chip pașnic să ceară apărare împotriva asupririi industriașilor și negustorilor...

Acest episod desprins din realitatea sumbră a evenimentelor prerevoluționare este evocat cu o deosebită putere dramatică, cu o impresionantă forță sugestivă de către regizorul sovietic E. Dțișan în noua producție a studioului „Mosfilm”, în filmul „Prologul” realizat după scenariul cunoscutului dramaturg sovietic Alexandr Stein, autorul piesei „O chestiune personală”, reprezentată nu de mult pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale”.

„Prologul” zugrăvește drama familiei de muncitori Krugler din Petersburg. Sfătuiți de preotul Gapon, Krugler și tovarășii săi de la „Putilov” au luat hotărîrea ca în cea mai apropiată duminică să meargă „după ajutor” la țar. Răspunsul țarului? Valurile de sînge care au înroșit zăpada din piața Palatului de Iarnă.

Zguduitorile scene de masă ale manifestației oamenilor din Petersburg mitingurile din uzină și din universitate, peisajele marelui oraș industrial și portretele realist conturate ale luptătorilor pentru pîine și libertate, sînt rediate prin noul procedeu cinematografic al ecranului lat și al sunetului stereofonic, la un remarcabil nivel artistic.

De-a lungul acțiunii filmului apar, convingătoare, emoționante, realist înfățișate, chipurile lui V. I. Lenin, Maxim Gorki și N. K. Krupskaia în interpretarea desăvîrșită a actorilor N. Plotnikov, Pavel Kadocinikov și Marina Pastuhova. În rolul muncitorului Krugler actorul de film Vladimir Soloviev realizează o adevărată creație.

Patrutul 45

Intr-un birou somptuos, undeva într-o țară capitalistă cineva transmite un ordin. Un primejdios spion diversionist se va arunca din avion cu parașuta, pe teritoriul Uniunii Sovietice. El va trebui să aterizeze în „pătratul 45“.

Acest nou film sovietic, scoate în evidență munca și eroismul paznicilor imenselor bogății forestiere ale statului sovietic. Avioane speciale patrulează ziua și noaptea deasupra taigalei. Observatori pricepuți au grije să supravegheze uriașele păduri, să împiedice eventuale incendii. Printre aceștia se află și tânărul Valentin Volghin. El se adevărește un ostaș brav, plin de pricepere și de vigilență în lupta cu dușmanii care violează granițele pașnicei patrii sovietice.

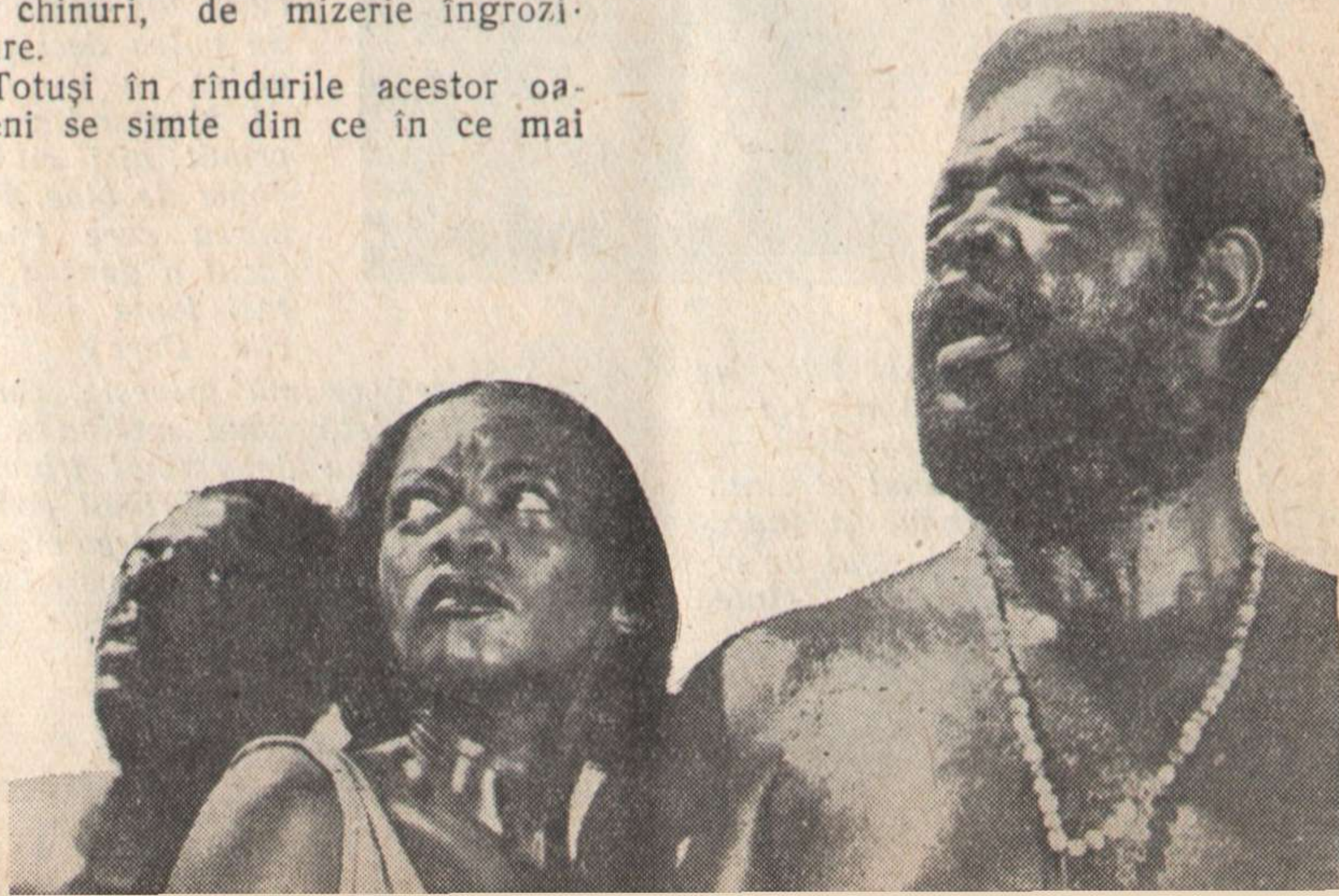
SINHA MOÇA

Acțiunea filmului se desfășoară în Arasune, un sat pierdut printre sutele de sate braziliene. La sfârșitul secolului trecut, aici ca și în întreaga țară, sclavii duc o viață de chinuri, de mizerie îngrozitoare.

Totuși în rîndurile acestor oameni se simte din ce în ce mai

mult suflul înnoitor al ideilor de libertate, de emancipare. Lupta începe înverșunată, aprigă, inegală.

În aceste dramatice împrejurări, se înfiripă dragostea între fiica plantatorului Ferreira, Sinhá Moca și tânărul Rodolfo, unul din conducătorii mișcării de eliberare a negrilor. O dragoste puternică, emoționantă, care va învinge...

PARCOUR DESPRE YVES MONTAND

Prezența în țară a marelui interpret francez de muzică ușoară va prilejui cu siguranță destule comentarii verbale sau tipărite, care vor încerca să redea impresiile puternice produse de arta sa.

Dar, pentru că sute de mii de ascultători din Franța și din alte țări și-au format mai de mult asemenea impresii, să furnizăm acum, câteva din însemnările (de altfel foarte numeroase) care i-au urmărit activitatea de pînă acum. „Yves Montand înalță cîntecul la înălțimea epocii sale“, scria ziarul „l'Humanité“. „El îl scoate din cafenele și cabarete, îl aduce afară, în stradă, la aer!“

Iar pentru „Lettres françaises“ „Yves este cel care a reușit să transforme balada populară în simfonie“.

Dar, pentru că această simfonie necesită o trăire intensă și variată a aspectelor de viață întruchipate, citim tot în „l'Humanité“ că „Yves Montand este el însuși acordeonul și cîntărețul ambulant, bufonul și îndrăgostitul, trubadurul și șeful de orchestră al acestui imens cîntec francez...“

În urma vizitei lui Yves Montand în Uniunea Sovietică, Georges Soria scrie în „Nouvelles de Moscou“:

„Știam prea bine — încă înainte de a fi început turneul lui Yves Montand în Uniunea Sovietică, că va avea un mare succes. În timpul vizitelor mele la Moscova, mi-a fost dat să măsoz popularitatea acestui artist. În care să îmbină în mod atît de fericit daruri atît de diverse ca cel de mare cîntăreț, actor de teatru și cinematograful. De mai bine de un an, întreaga Moscova îi fredonează cîntecurile în uzine, în birouri, în sălile cluburilor, în căminele studentești și chiar în ultimele clase ale școlilor... Se putea deci prevedea cu ușurință că Montand va fi primit aici cît se poate de bine. Primirea care i s-a făcut a depășit totuși toate așteptările. Dece?“

În ceea ce mă privește, consider că există două motive esențiale, care au determinat triumful lui Yves Montand: Primul constă în descoperirea de către moscoviți a fenomenului pe care-l re-

(Continuare în pag. 23)

De vorbă cu Mîndru Katz

Un recital de pian de două ore, un concert cu orchestră de o jumătate de oră — ce ușor trece acest interval pentru ascultătorul din fotoliu! Dar publicul nu știe întotdeauna cîte luni și poate ani de muncă reprezintă pașnica succesiune de piese pe care solistul ni le oferă rînd pe rînd. Dacă am ști, am fi poate mai darnici în aprecieri și mai zgîrciți cu... suplimentele cerute la sfîrșitul concertului, care se transformă uneori într-un al doilea recital.

Este drept că în privința aceasta, Mîndru Katz nu se simte nedreptățit; aprecierile l-au situat de mult printre interpreții de frunte ai țării noastre — iar cît privește suplimentele... un pianist care a fost în stare să ofere după concertul nr. 5 de Beethoven, cele „32 de variațiuni“ ale aceluiași compozitor nu are nevoie de cruțare!

În prezent, Mîndru Katz se pregătește intens, (frază aceasta se potrivește de altfel pentru orice perioadă a activității lui!) Il așteaptă una din cele mai grele încercări prin care poate trece un instrumentist de vîrsta lui: un recital de pian la Paris. Programul: Bach, Haydn, Beethoven, Chopin, Debussy, Enescu, un fel de rezumat al istoriei muzicii pianistice.

— Sînt lucrări din repertoriul recent? am întreat noi intimidați?

— Numai în parte; cele „32 de variații de pildă, le-am cîntat pentru prima oară în public în ianuarie. Altele însă firește, le am „în degete“ mai demult, dar aceasta nu însemnează că severul examen care mă așteaptă nu impune o revizuire severă și totală a întregului repertoriu. Mai ales Debussy, care, cîntat la Paris, nu este lipsit de riscuri.

— Prin urmare, munca dvs. de acum este o muncă de... consolidare!

— Intocmai. Ultimul recital de la București are tocmai acest scop; să verifice această consolidare în fața publicului nostru, înainte de a fi verificată de alții, mai puțin indulgenți.

— Cred că nu indulgența v-a adus prețuirea publicului românesc, ci tocmai dimpotrivă!... Aci dialogul s-a întrerupt o clipă pentru că, după cît se pare, complimentele supără întotdeauna pe adevărații artiști.

— Dar după Paris ce ne pregătiți?, am tentat noi o ultimă întrebare.

După... Am multe planuri. Unele sînt prea vaste pentru a le promite public de pe acum...

— Totuși...

— O singură promisiune: un concert de Brahms.

HELMUTH
PLATTNER

Formațiile de cameră ale Filarmonicii, în colaborare cu Uniunea Compozitorilor vor da la 18 februarie un concert de muzică românească de cameră.

● La „Dalles“ va avea loc la 20 februarie, reluarea concertului Bach, dat de Helmuth Plattner (orgă) și Mihai Constantinescu (vioară).

● Alexandru Teodorescu vioară și Ion Filionescu pian oferă la 22 februarie un concert de sonate. In program, sonate de Bach, Beethoven, Paul Constantinescu și Cezar Frank.

Concertul va avea loc tot în sala Dalles.

● La Ateneu, pianistul Mîndru Katz dă la 27 februarie un recital în cadrul căruia va executa bucăți de Bach, Beethoven, Chopin, Enescu și Debussy.

Primul din cele 4 concerte în abonament pe care le prezintă Orchestra „Barbu Lăutaru“, a avut loc la 19 februarie. El era intitulat: „Cu orchestra „Barbu Lăutaru“ pe plaiurile țării noastre“.

Acest concert va fi urmat la 24 februarie, de un program de „Romante, cîntece și jocuri populare românești“ urmînd ca la 10 și 24 martie, Orchestra „Barbu Lăutaru“ să ofere ultimele două concerte

Orchestra va fi dirijată de Nicu Stoescu, Ionel Budișteanu și Victor Predescu.

MARIA
LĂTĂREȚU

● In cadrul „concertelor lecție“ F. Davidsohn va vorbi la 16 februarie despre Miaskovski și Glier inaugurînd astfel un nou ciclu „Figuri de compozitori“.

Cel de al doilea concert lecție, din cadrul lunii februarie va avea loc la data de 23 ale acestei luni și se va ocupa de S. Prokofiev, despre care va vorbi Vasile Cristian.

VIATA MUZICALĂ CAPITALEI

● In cursul lunii februarie se va deschide o nouă sală, creată să adăpostească concertele Studioului Filarmonicii. Concertul inaugural va cuprinde lucrări ale compozitorilor romîni și se va bucura de concursul solistelor: Ileana Pitca, (harpă), Geta Bălan (soprană) și a cvartetului Uniunii Compozitorilor, care va executa cvartetul de Wilhelm Berger.

Noua sală a Studioului se află în fosta sală a Institutului de Artă „I. L. Caragiale“ în localul Ateneului.

● Tot la Studio, la 26 februarie, violoncelistul Dan Florin Mîndrea va oferi un recital, care va fi urmat de recitalul vocal al cîntăreței Constanța Cîmpeanu

● La 15 februarie, în sala Dalles, are loc o seară de muzică veche italiană. În cadrul acestui concert violoncelistul Alfons Capitanovici interpretează o sonată de Vivaldi și una de Benedetto Marcello; Oboistul Ion Danie cântă concertul pentru oboi de Corelli, iar Judith Lazarovici interpretează liederuri de Alabredo, Scarlatti etc.

● În sala Ate-
neului, va avea
loc la 19 februarie,

un concert festiv închinat marelui compozitor rus Glinka. Își vor da concursul: Octavian Popa (clarinet), Dan Alexandrescu (fagot) și Ion Filionescu (pian).

Alexandru Rădulescu și Ion Filionescu vor executa o sonată pentru vioară și pian, iar Alexandru Volnescu și Emilia Petrescu Cironeanu vor cânta liederuri ale marelui compozitor.

● Concertele orchestrei simfonice a Filarmonicii, din 23—24 februarie, vor fi dirijate de Mircea Basarab și se vor bucura de concursul organistului Günther Fischinger din R.F.G. Programul va cuprinde concertino pentru coarde de Doru Popovici (primă audiție), concertul de orgă în fa major de Händel, concertul de orgă în do major de Haydn, și simfonia III-a „Scoțiană” de Mendelssohn — Bartholdy.

J. S. BACH

● Luni 25 februarie va avea loc primul concert de muzică corală, care inaugurează ciclul de concerte în abonament, date de corul Filarmonicii. Acest prim concert va cuprinde „Muzică corală veche”.

Programul celui de al doilea concert din acest ciclu va fi alcătuit din „Prime audiții corale” și va avea loc luni 25 martie, iar cel de al treilea, care va avea loc luni 22 aprilie, va avea în program „Romanțe și valsuri corale”.

Corul va cânta sub bagheta dirijorilor D. D. Botez și Vasile Pîntea și va fi acompaniat de pianistul Iosef Prunner.

● Sub bagheta dirijorului Henry Selbing din Sibiu orchestra simfonică a Filarmonicii, va executa — la 2—3 martie concertul pentru pian în la major de Lizt — solistă Magda Nicolau și simfonia „Manfred” de Ceaikovski.

Maestrul George Georgescu va dirija concertele Filarmonicii din 9—10 martie, având în program oratoriul „Tudor Vladimirescu” de Gh. Dumitrescu.

„Postiți la barul Gică”!

„Barul Gică“ este un local destul de original; nu se servește nici băutură, nici mâncare și nici măcar un parchet de dans. Se servesc în schimb numeroase dansuri vechi și noi, pentru a căror succes sînt gata să depună mărturie Edmond Deda și Malagamba. Se mai servesc cîntece, cuplete, scene de nuntă și operete în versiune nouă... Iar printre ospătari mai figurează Gică Petrescu și Virginica Romanovski.

E de ajuns pentru a-l vizita? Sau poate că pentru mai multă siguranță aveți nevoie de un prospect? Să vi-l oferim!

Mai întii veți auzi o poetică descriere a celei mai ideale soții, pe care Gică Petrescu a botezat-o suav: Tanço... Veți afla a-

poi că... „Drumurile mele duc la tine“... (pentru a evita confuzia cu autorul acestor rînduri, precizez că e vorba tot de Gică Petrescu!) Veți fi informați mai tîrziu prin Roxana Matei și Paula Delci despre tot ceea ce se poate întîmpla unui „Mambo“, atunci cînd devine prea popular. Iar pentru cei care cred că ritmul e lipsit de farmec poetic, Malagamba le va oferi: o îndelungă demonstrație, de loc lipsită de interes. Veți putea afla apoi cîte ceva despre interpreții noștri și despre felul cum obișnuiesc să-și spună cîntecele (Virginica Romanovski va fi exceptată pentru că ea interpretează cupletul). Cîteva minute de... bîrfe pe socoteala publicului vor fi

menite să pregătească pe acelea pe care publicul le va adresa actorilor după sfîrșitul spectacolului. Un „terțet minune“ vă va prezenta niște vestiți... debutanți ai scenei noastre de estradă. Pentru ca în sfîrșit să mai aflați cîte ceva din istoria Văduvei Vesele și a celui mai măreț june prim de operetă...

Atîtea lucrări de la atît de puțini interpreți?... Tocmai aceasta este surpriza pe care vi-a pregătit-o după o îndelungată muncă artistică Gică Petrescu. Va fi rînd pe rînd cîntăreț, cupletist, actor, autor și... ospătar. Pentru că nu uitați toate acestea vă vor fi servite în noul concert organizat de O.S.T.A. — „La barul Gică“.

La acest concert-spectacol își mai dau concursul: Sergiu Malagamba, Edmond Deda, Cezarina Moldoveanu, Roxana Matei, Paula Delci, Virginia Mărgineanu, Mircea Popovici, Igor Felea și Carol Heikns. Regia: B. Fălticineanu și Hary Harwey.

Virginica Romanovski
și
Gică Petrescu, la repetiție

prezintă apariția acestui artist pe o scenă, ori care ar fi ea. Moscoviții cunoșteau vocea lui Montand, acea voce ușoară de bariton, cu inflexiuni atât de calde. Dar, ceea ce nu cunoșteau și ceea ce a îndoit admirația lor pentru el este prezența lui pe scenă care relevă — în același timp — calitățile de mim și simplitatea evoluțiilor sale de dansator. Intr-un cuvânt, Montand a fost o surpriză pentru moscoviți deoarece în locul simplului cântăreț așteptat, s-au trezit deodată în fața unui om care, trecînd de la duiosie la comic, de la dragoste la minie, se exprimă pe de-asupra într-un limbaj care-și trage izvoarele din celelalte elemente scenice: dansul și mimica. Această sinteză pe care numai puțini artiști izbutesc s-o realizeze într-un singur spectacol este secretul triumfului lui Montand“.

Și iată ce spune însuși „Yves“ despre importanța interpretării personajelor sale: „...nu trebuie să joci un personaj, ci să devii tu însuși acela“... E posibil oare acest lucru? Cum poți rămîne mereu apropiat de năzuințele și dorul oamenilor, să fii iubit și înțeles de ei? Secretul acesta simplu ni-l mărturisește tot Yves Montand, într-unul din interviurile sale tipărite: „...ca și toate artele, ca și toate meseriile, să nu te desprinzi de mase, să mergi în sensul vieții, să fii întotdeauna cu fața către viitor“...

Acestea sînt cîteva din părerile altora și ale lui însuși, despre arta interpretării muzicii ușoare. Dar iată și o altă părere, care îi este deosebit de dragă lui Yves Montand. A fost întrebăat odată de un pianist ce prețuiește mai mult: „Pacea! — a răspuns el. Fără pace, filmele, întîlnirile, schimburile, viața nu mai sînt posibile. Fără ea nu mai e posibil nimic“...

In ziua de 24 februarie 1953, a încetat din viață Mihai Popescu artist emerit al R.P.R.

CALENDAR

Mihai Popescu s-a născut la Tîrgoviște la 22 iulie 1909.

A absolvit Conservatorul din București, clasa Lucia Sturza-Bulandra, în 1931.

După ce a jucat pe diferite scene particulare: Teatrul „Bulandra Maximilian — Manolescu Storin“, „Maria Ventura“, „Teatrul Maria Filotti“, joacă pe scena Teatrului Național din București.

Printre numeroasele piese în care Mihai Popescu a interpretat roluri de seamă se numără: „Romeo și Julieta“, „Othello“, „M-am născut ieri“, „Lucrezia Borgia“, „Bălcescu“, „Strigoi“, „Dama cu camellii“, „Iarbă rea“ etc.

Artist cu multiple posibilități scenice — Achille Popescu s-a născut la Tg. Jiu la 14 decembrie 1879.

De mic copil a început să joace teatru în trupa tatălui său. Conservatorul din București îl termină în clasa lui C. I. Nottara, relevându-se un talent excepțional.

În 1911 când s-a inaugurat Teatrul „Comedia“ a apărut pentru prima oară în fața publicului bucureștean în „Obraznicul“, „Fracul“ și în „Cafeneaua Mică“ dovedind o deosebită finețe și inteligență în interpretare.

Moare de tânăr la 27 februarie 1916.

Știri

● În U.R.S.S., Ministerul Culturii și Uniunea Scriitorilor au organizat un concurs pentru cele mai bune scenarii cinematografice. Premiul I a revenit lui I. Olchanski pentru scenariul „Casa unde locuiesc“, premiul II lui V. Bokov și B. Yampolski pentru „Vasile Ptașkin“. Tot premiul II a fost acordat unor talenți tineri, Kokin — soră și frate — pentru scenariul unei comedii „Viața ușoară a lui Yașa Toporok“. În curînd va începe turnarea filmelor după aceste scenarii.

● La teatrul de Operetă din Moscova a fost pusă de curînd în scenă celebra operetă a lui Franz Lehar „Văduva veselă“. Interesant este că Vladimir Kandelaki, prim regizor al teatrului, a renunțat la vechiul libret a lui Meilhac și Halevy, utilizînd un libret scris de Mass și Tchervinski.

■ De curînd, Eduardo de Guarnieri, șeful orchestrei simfonice din Sao Paulo (Brazilia) a dirijat două concerte la Moscova, interpretînd lucrări de Beethoven, Wagner, Respighi, de Falla și Guerra Peixe, compozitor sud-american.

● Sub îngrijirea lui Serghei Yutkevici, cunoscutul cineast sovietic, se pregătește la Moscova editarea unei „Istории a cinematografilei franceze contemporane“ care cuprinde studii asupra operei eminenților realizatori René Clair, Jean Paul le Chanois, André Cayatte, Marcel Carné, Jacque Feyder precum și o serie de portrete literare ale lui Jean Gabin, Michel Simon, Françoise Rosay, Michèle Morgan, Simone Signoret etc.

● În luna ianuarie a început la Londra turnarea filmului „Sfînta Ioana“ după piesa lui Bernard Shaw. Rolul Ioanei D'Arc este interpretat de o tînără actriță Jean Seberg. Din distribuție mai fac parte Richard Widmark, Anton Walbrook, Barry Jones, Harry Andrews și Felix Aylmer.

● De curînd, la Comedia Franceză Jean Meyer a pus în scenă piesa „Mizerabili” de Paul Archad, după celebrul roman a lui Victor Hugo.

■ Apreciatul regizor francez André Cayatte, cunoscut prin realizările sale în domeniul așa numitelor „filme cu teză” și prin măiestria folosirii clasicului „alb și negru”, a terminat de curînd turnarea unui film de aventuri în culori: „Ochi pentru ochi”, primul de acest gen din cariera sa. Adaptat după romanul unui tînăr scriitor armean, Vaché-Katcha, filmul are ca interpreți principali pe Folco Lulli și Curd Jurgens.

● In Olanda se turnează în regia lui Bert Haanstra un film despre viața genialului pictor Rembrandt.

● Maria Felix, cunoscută pe ecranele noastre din filmul mexican „Rio Escondido”, este interpreta principală a unui film tehnicolor pentru cinematograf, care va fi turnat anul acesta după romanul „Febra se întinde în El Pao” de Henry Castillon.

■ La Varșovia este în curs de organizare un concurs internațional al filmului pentru copii. Peste 50 de filme din 15 țări au și fost înscrise.

● De curînd la teatrul „Sarah Bernhardt” din Paris a avut loc premiera plessei „Cezar și Cleopatra” de Bernard Shaw. Rolurile celor doi eroi principali sînt deținute de Jean Marais și Françoise Spira.

■ Cunoscutul realizator cehoslovac de filme cu marionete, Jiri Trnka, turnează un film de marionete în culori pentru cinematograf, după teeria lui W. Shakespeare: „Visul unei nopți de vară”.

● La 30 ianuarie a avut loc la Teatrul Mare din Moscova sărbătorirea marei actrițe sovietice Alexandra Jablotchkina, care a împlinit vîrsta de 90 de ani și 70 de ani de activitate scenică. Unul dintre primii mari admiratori ai ei a fost Alexandru Ostrowski. Marea actriță a interpretat cu un răsunător succes pe Gogol, Shakespeare, Schiller, Ostrowski, Turgheniev și Tolstoi, iar Corneiucuk a creat roluri speciale pentru ea. A. Jabotchkina, artistă a poporului, continuă să joace.

Născut la 3 februarie 1809 la Hamburg, Mendelsohn este unul dintre cei mai reprezentativi compozitori ai romantismului muzical din prima jumătate a secolului trecut.

În scurta sa viață — a murit la 38 de ani — Mendelsohn a compus un mare număr de lucrări, dintre care cele mai multe fac parte din capodoperele repertoriului muzical universal.

Printre acestea se numără două oratorii, cinci simfonii, șapte cvarțete, un octet, sonate, coruri, liduri, două concerte pentru pian și orchestră precum și celebrul concert pentru vioară și orchestră.

Genialul compozitor Frederic Chopin s-a născut în anul 1810 la 22 februarie, în satul Zelazowa Wola, în apropierea Varșoviei.

Chopin și-a desăvîrșit educația muzicală la Conservatorul din Varșovia, ca elev al compozitorului Elsner, frecventînd în același timp clasa de pian. La 20 ani el era un desăvîrșit virtuoz al acestui instrument, pentru care a scris marea majoritate a lucrărilor sale.

În anul 1830, se stabilește în Franța, la Paris.

Aci va crea Chopin cea mai mare parte a operei sale, cucerind mari succese ca pianist și compozitor.

Cele mai importante opere ale sale

CALENDAR

sînt: două concerte pentru pian și orchestră, două sonate, 4 balade și un lung șir de studii, preludii, poloneze, mazurci, valsuri etc.

POȘTA REDACTIEI

Tov. Parfenie N.-Orașul Stalin. Vă mulțumim pentru urări. Dacă ați observat, noi urmărim cu consecvență manifestările de muzică ușoară, pe măsură ce ele se produc. În privința adreselor artiștilor de cinematograf adresați-vă revistei „Film” — București. Casa Științei. Interesul Dvs., pentru cîntăreții de muzică ușoară e lesne de înțeles... dar vă dați seama că ar trebui să redactăm pentru dvs., un număr special... cel puțin. Cu răbdare și perseverență, veți afla aceste date... citindu-ne pe măsura apariției.

„Un grup de cititori”. Cunoașteți povestea omului care-și construia o sobă și era nevoit, datorită sfaturilor numeroase și contradictorii, să-i tot mute ușița? Cam așa ar trebui să facem și noi. Negăsind procedeul prea rațional, vă rugăm să aveți răbdare. De Dan Iordăchescu, ne-am ocupat în nr. 7... Urmarea în numerele viitoare!

Tov. Demion Cornelia-Arad. Ne pare nespuse de rău că nu vă putem satisface dorința, dar de difuzarea „Scenei și Ecranului” se ocupă exclusiv Oficiul de Difuzare a Presei, prin oficiile poștale. Vă sugerăm să vă abonați. În felul acesta veți primi regulat toate numerele.

Tov. Diamant Rica-Fălticeni și Popa Elena-Cluj; Vasile Liliana-Brăila; Almășan Doreta-Ploiești vom încerca să ținem seama de dorințele dvs.

Tov. Stoican Ștefan-Alexandria. Vă mulțumim pentru frumoasele aprecieri. În măsura posibilităților vom satisface dorințele dvs. Credem că ar fi bine să vă abonați prin oficiul poștal asigurându-vă astfel primirea publicației.

Tov. Mirella Nedelcu-București.

Trebuie să răspundeți la toate cele 15 fotografii. Vom încerca să vă satisfacem dorințele, dar trebuie să aveți răbdare.

Tov. Stănescu Adrian-Călărași. Vă mulțumim pentru urări și aprecieri. Pentru numerele care vă lipsesc, adresați-vă oficiului poștal, singurul în măsură să vă satisfacă.

Paula și Fanchette. Trimițându-ne adresa exactă, vă vom răspunde direct.

Tov. Oana Paul-Cîmpulung Muscel. Vom încerca să-ți fim pe plac. În ceea ce privește celelalte întrebări... îți poate răspunde Oficiul local de Difuzare a Presei.

Tov. Ionescu Marilena-Constanța. Vei găsi răspunsul citind cu atenție... Poșta Redacției din acest număr.

Tov. C. Brăncoveanu-București. Cu tot regretul, articolul cerut de dvs., nu intră în sfera preocupărilor noastre.

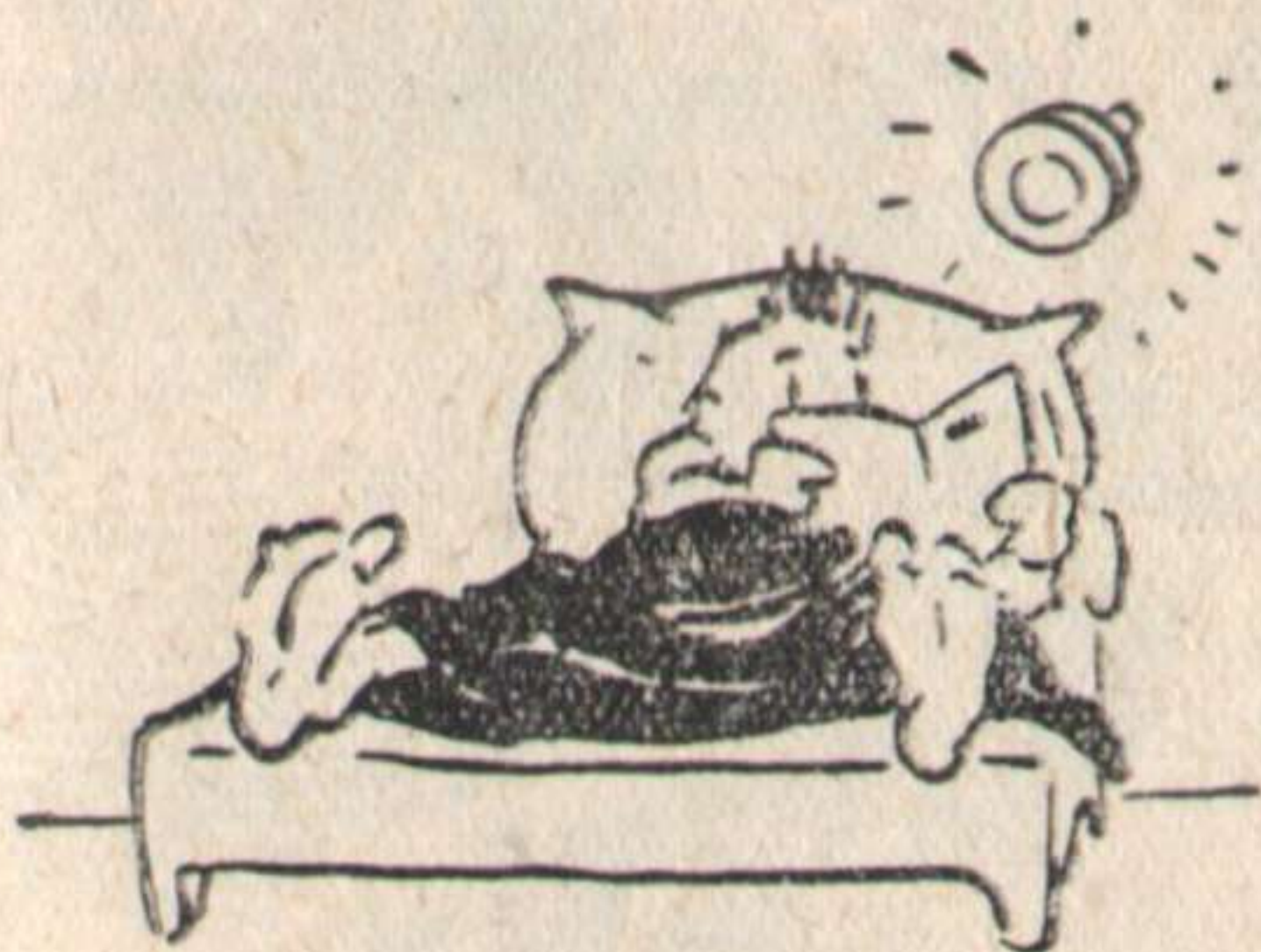
Tov. Gina Cîrstocea-Sebeș. Ne bucură cuvintele Dvs. Ne pare rău, dar vă dați seama că ne-ar trebui un serviciu special și o adevărată magazie de fotografii. În privința lui N. Herlea, încercați să scrieți direct pe adresa „Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.”-București.

Tov. Oprea Lică — com. Brănești — Raionul Brănești. Sabal Alice — București — Loco; Marcu Leon, Bacău, Lucica Ignat-Predeal. Conform regulamentului „Concursului nostru” publicat în nr. 7 al publicației noastre, răspunsurile trebuie trimise global — toate de odată — cel târziu 10 zile după apariția n-rului 4/1957, adică numai după apariția celor 15 fotografii care formează obiectul chestionarului.

Răspunsurile parțiale, trimise înainte de încheierea concursului, nu pot fi luate în considerare.

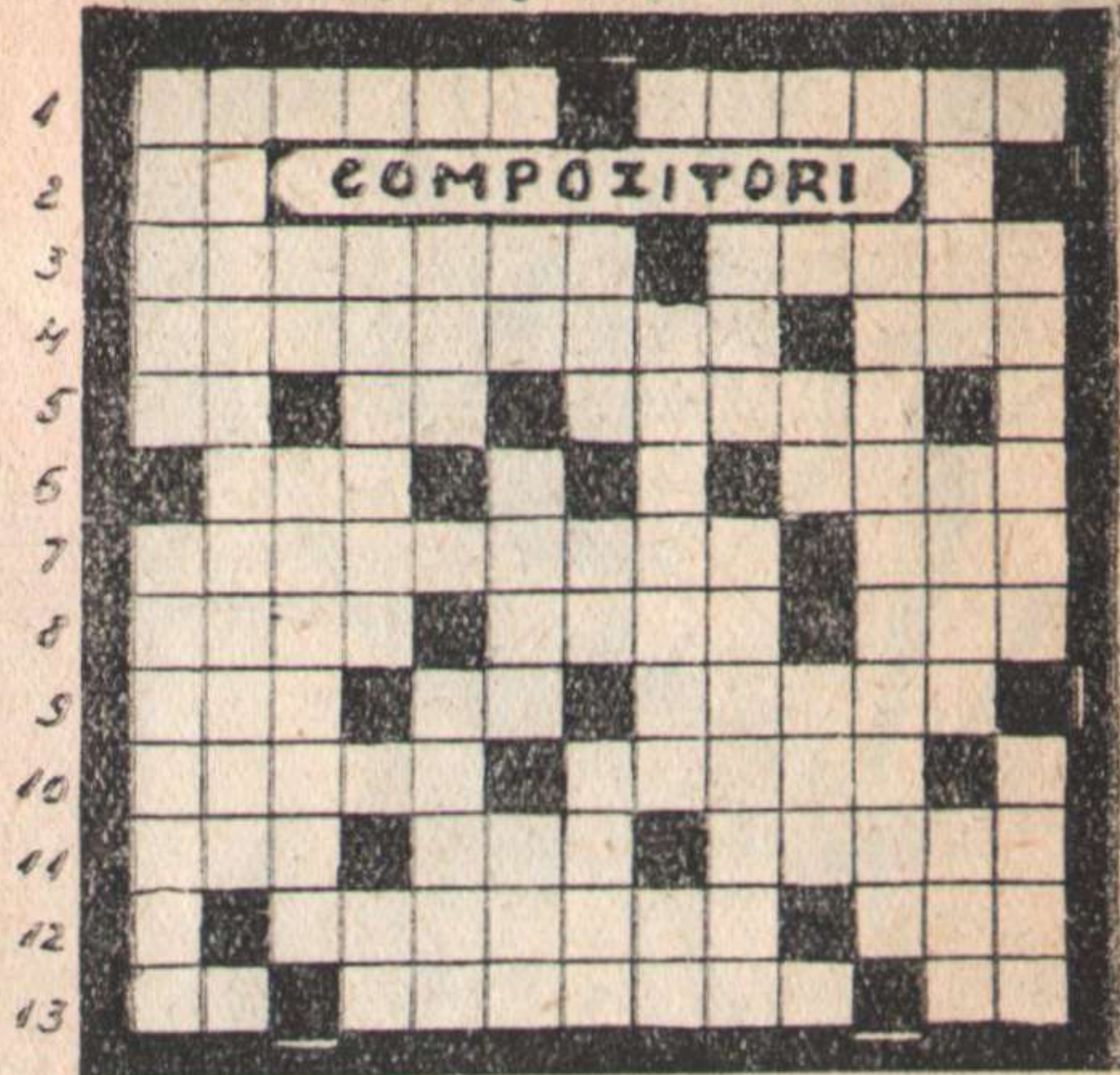
Pentru numerele vechi, adresați-vă oficiului poștal din localitate.

Tov. Hagiajal Ileana-Ploiești; Anca Popovici-Iași; Tov. Maștei Maria-Paulina 12; Gina Teodorescu-Iași; Tov. Oancea Valeriu-com-Urlași, R. Cîmpina, Reg. Ploiești; Ana Antonia Mărgineanu-București; Vasile Liliana-Brăila; Măgureanu Hedy-Cluj; Radu Ioan-Cluj; Aionesei Silvia și Lebonton Eugenia-Iași; Fleșeriu Dorina-Cluj; Zezeanu Mircea-București; Munteanu Mircea-Lugoj. Vă rugăm să adresați aceste întrebări revistei: „Film”, Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii” — aceasta fiind în măsură să vă satisfacă.

Tov. Ionescu Emilia și Gargarian Emilia — Str. Ing. Zablonki 56. Vă mulțumim pentru interesul pe care ni-l acordați. Ne vom strădui să ținem seama de sugestiile Dvs. În privința adreselor care vă interesează, vedeți răspunsul dat mai sus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

ORIZONTAL : 1. Părintele muzicii ruse; celebru muzician român. 2. Notă muz. 3. Compozitor român de muzică ușoară; autorul operei „Boccacio”. 4. Comp. român, autorul piesei „Idilă”; Țara... (neart.) 5. Gruia Călin; rele! Dirijor român. 6. Fir; Eleonora... 7. Autorul valsului „Valurile Dunării”; legendă. 8. Vast; suport; muzician italian. 9. Voce; tremur!; Maurice... 10. Autorul baletului „Macul Roșu”; mătase. II... Vidu; ral egiptean; purced. 12. Frază muzicală; numeral (art.) 13. Servește!; compozitor italian de opere; campion.

VERTICAL : 1. Comp. norvegian; tablouri. 2. Autorul operei „Paiațe”. 3. Interjecție; muzician italian; „Scena și...” (plural); nepe! 15. Notă muzicală; autorul cîntecului „Ciobănelul”. 6. Colla voce; zgîrcit; Jeanne d' ... 7. Organizație Internațională; conifer; sprijinitor. 8. Manifestare muzicală; notă muzicală. 9. Arătător (fig.); „Capriciu...” de Ceaikovski. 10. Odinioară; Ludwig. ...Beethoven. 11. Ciprian... 12. „...răsturnată”; litosfera; oraș în Italia. 13. Iubitori ai frumosului; „...de Soare”.

10

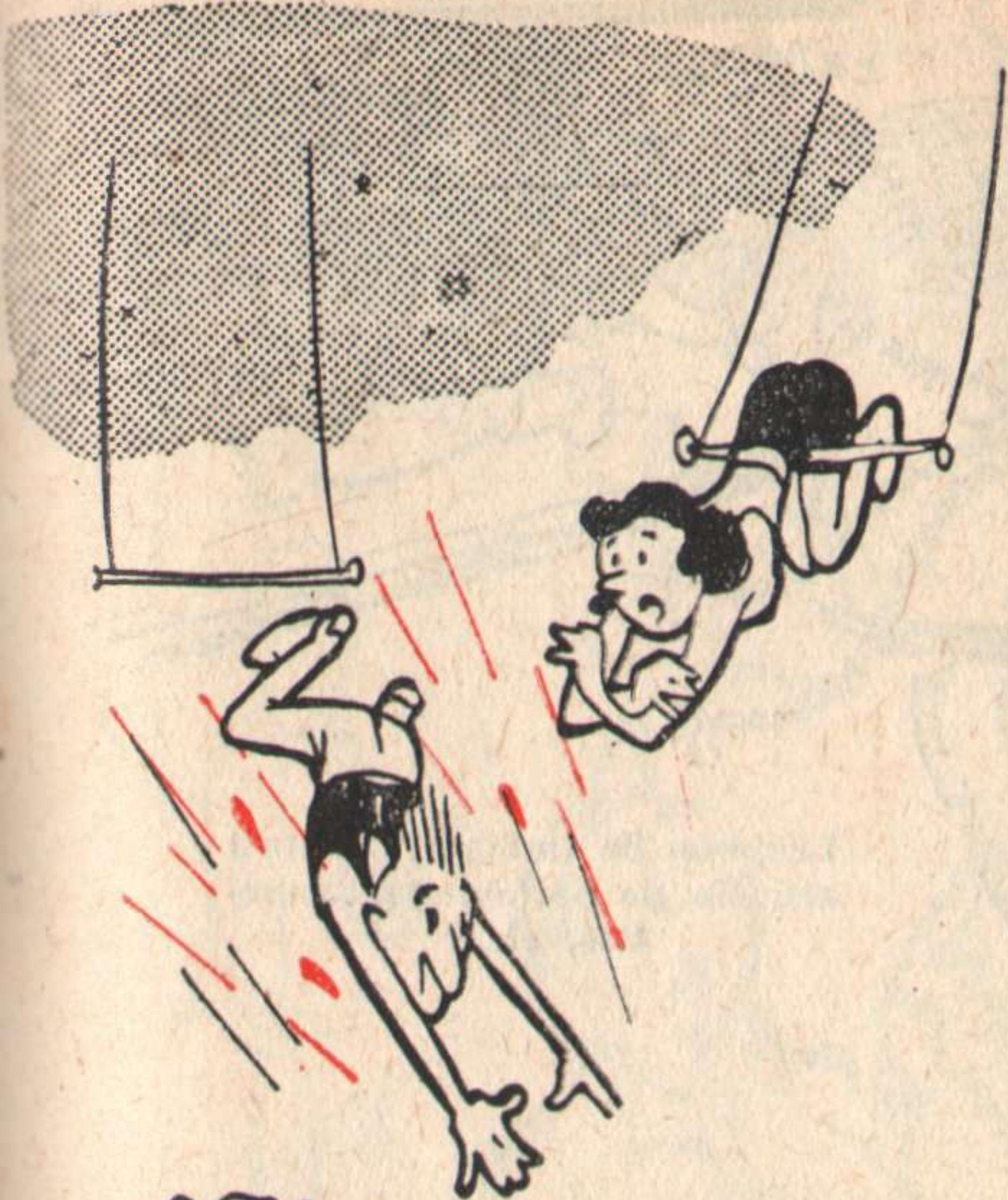
11

12

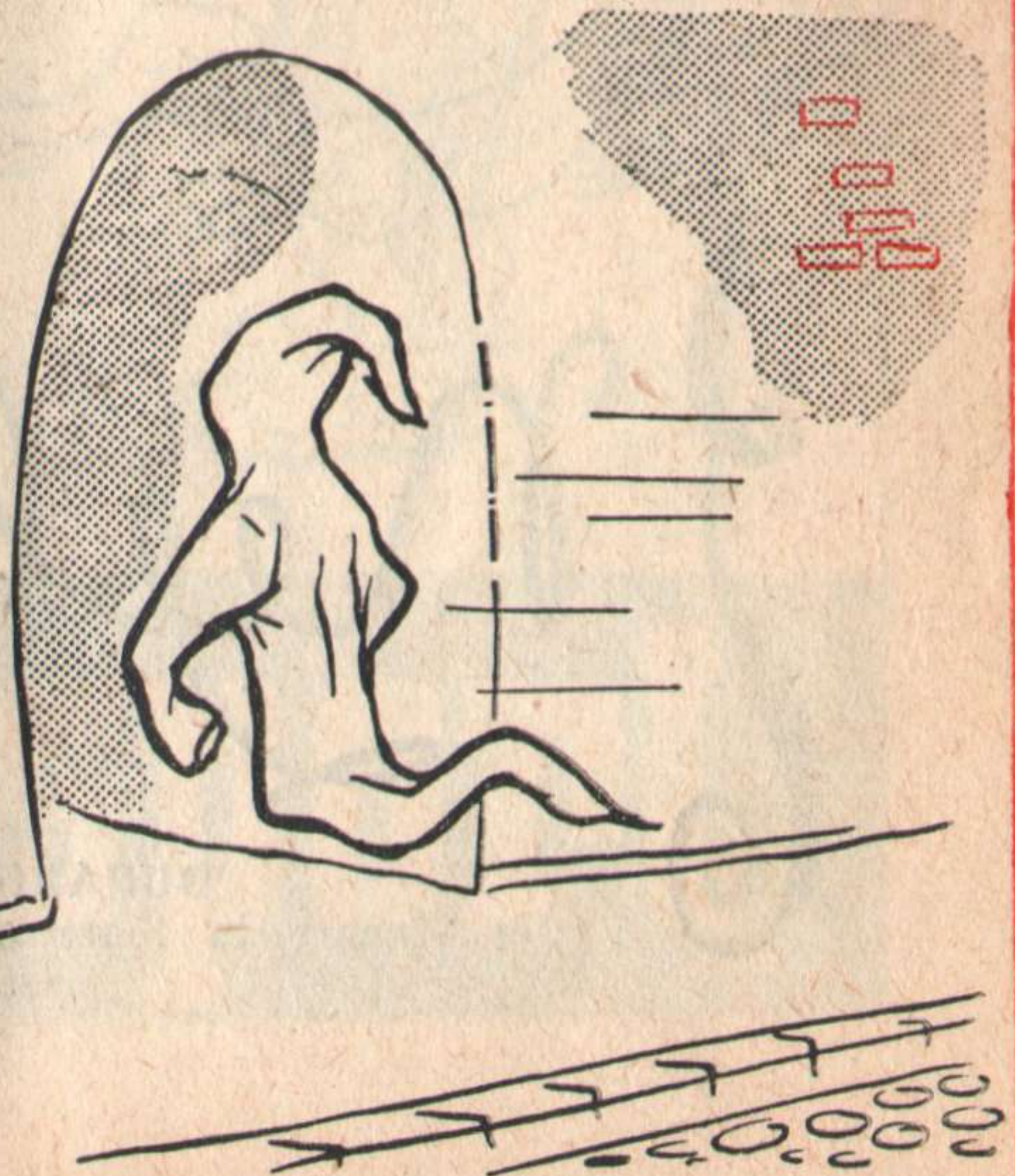
Concursul nostru

(Condițiile concursului au fost publicate în nr. 7)

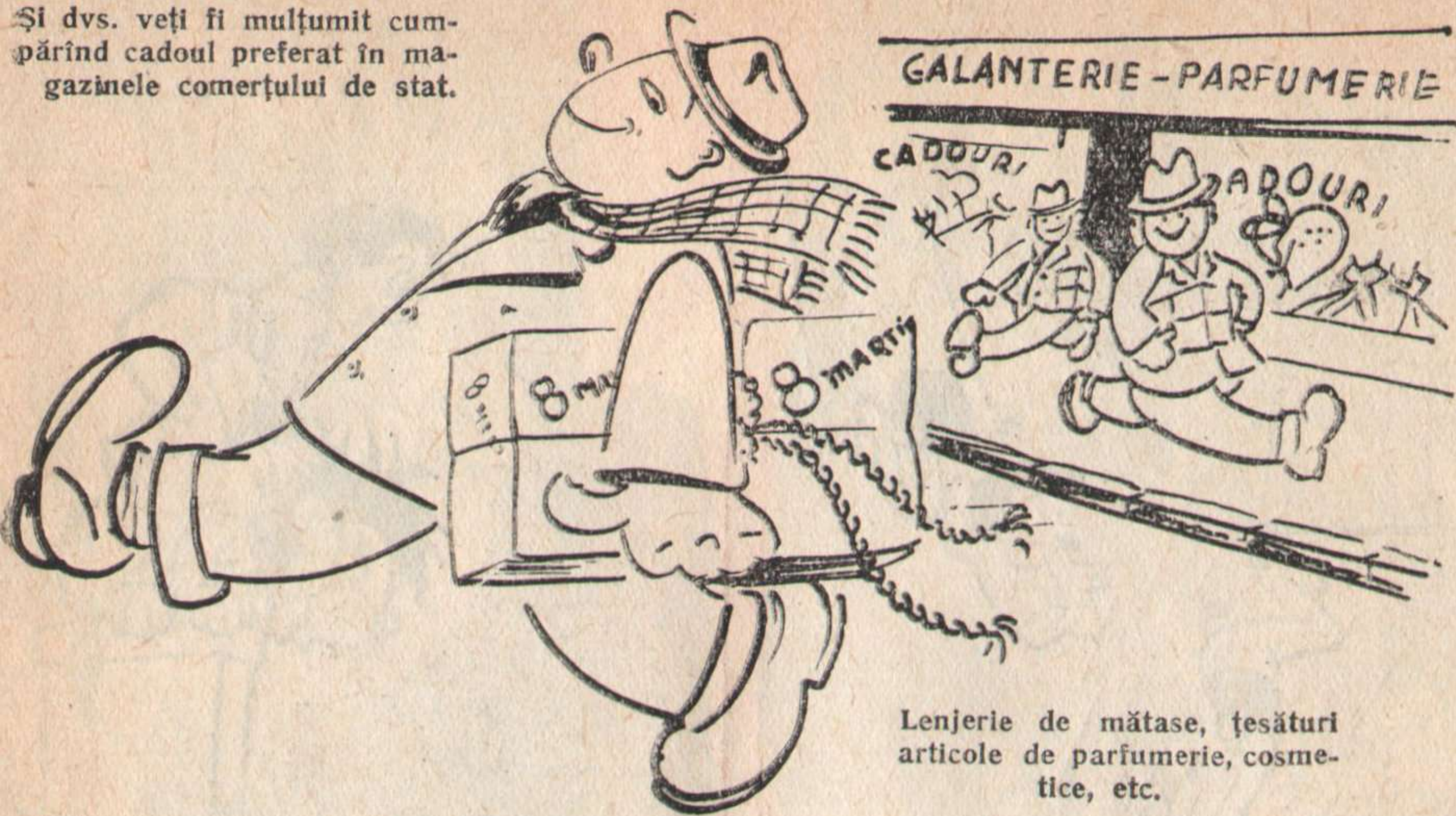

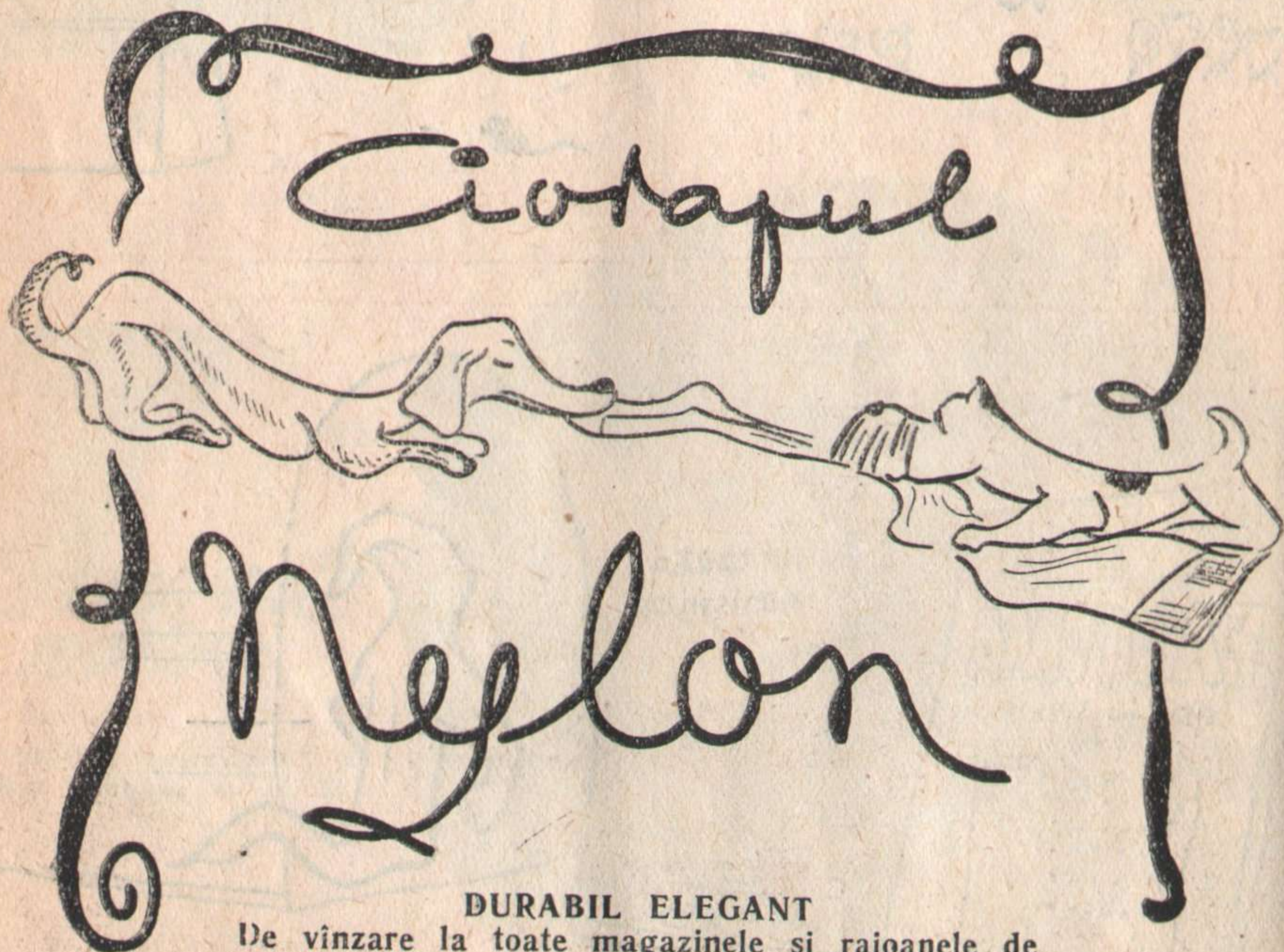
NU, NU, NU!
 NU-TI POT DA MÎNA, PÎNĂ
 NU VORBESTI ÎNTĂI CU MAMA!

Și dvs. veți fi mulțumit cum-
părînd cadoul preferat în ma-
gazinele comerțului de stat.

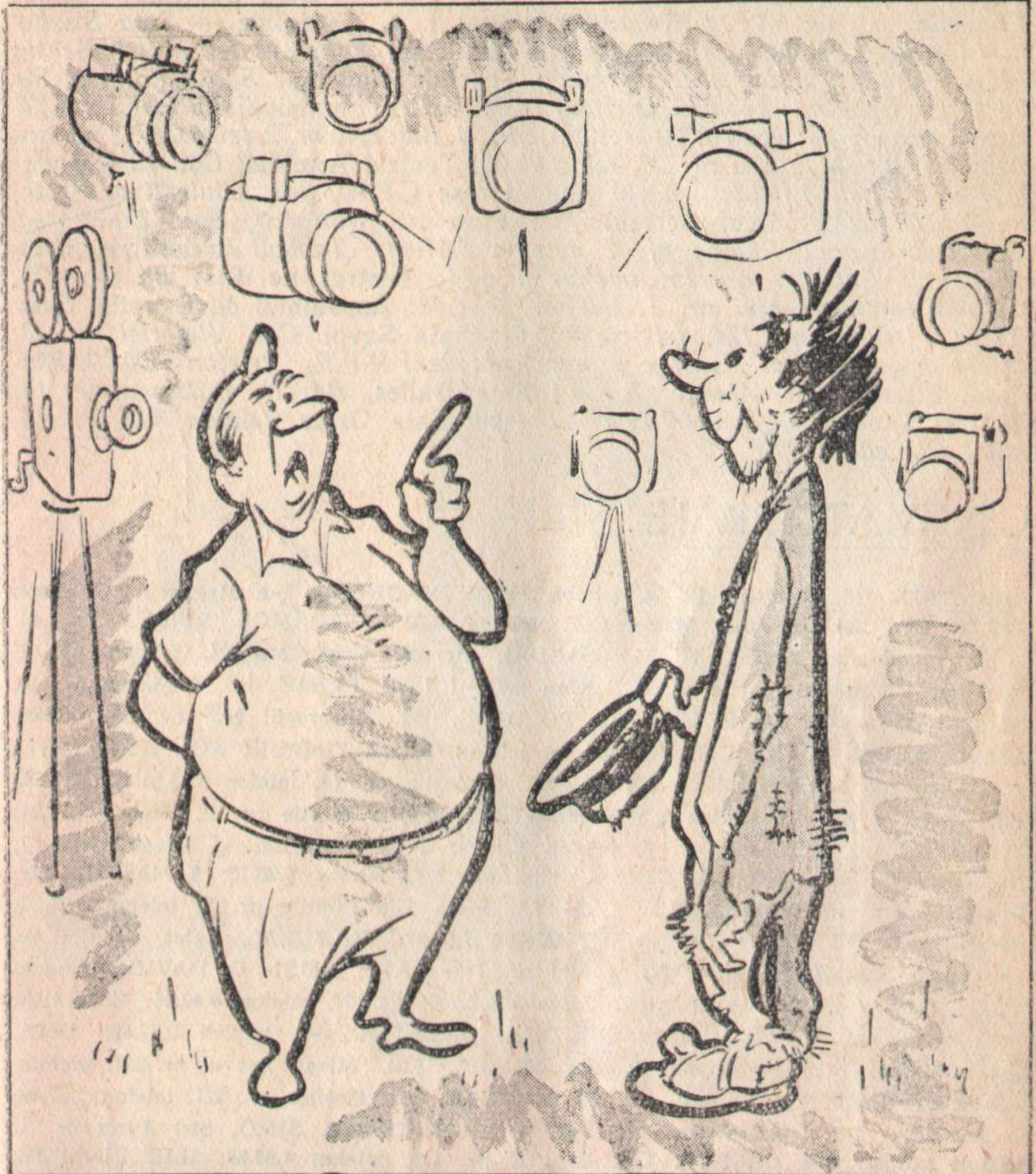
Lenjerie de mătase, țesături
articole de parfumerie, cosme-
tice, etc.

DURABIL ELEGANT
De vânzare la toate magazinele și raioanele de
specialitate.

CU FOAIA ASTA ZIMBRIEATA
NU UAD' COM VEI INTERPRECIA
ROLUL DISPERMATORU IN PRAGUL
SINUADERU.

VA ROG SA MA IERUSU,
DAR TOCMOI ACUM AM
AFIAT CA AM O VORLANVA
CU 12 REVOLUTE EXACTE!

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Studio. Piața Amzei, telefon 5.15.53; Teatrul Municipal Sala „Matei Millo” Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60 Studio Teatrul Municipal Sala „Filimon Sirbu”, str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50. Teatrul Municipal Sala „I. Creangă str. Al. Popov 23; Teatrul Tineretului, str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77; Teatrul Armatei, Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05; Teatrul Armatei, Cal. 13 Septembrie nr. 6, tel. 4.19.05; Teatrul Muncitoresc C.F.R., Șos. Giulești nr. 8 telefon 6.04.82; Studioul Actorului de Film „C. Nottara”, Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71; Teatrul de Stat de Operetă, Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.98.48; Ansamblul de Estradă, Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61; Sala Savoii, Cal. Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat „George Enescu”, Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60; Studioul Filarmonicii, Ateneul R.P.R.; Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18; Teatrul Țandărică, Academiei nr. 18—20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRAȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACARA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătășari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

La Cercul de Stat

VARIETE CONCERT

Consuela și Gh. Papert în
dansul : „Un vis minunat“.

COPERTA IV : JULES CAZABAN-IANKE, ION
MANTA — CADIR și ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU-
TAKE, IN PIESA „TAKE, IANKE ȘI KADİR“
de VICTOR ION POPA

